

การเขียนด้วยลายมือจะทำให้อนาคตกลายเป็นจริง

อาจจะดูบูบับไปหน่อย แต่ดิฉันขอถามคำถามทุกท่านเลยนะคะ

“ช่วงนี้ได้เขียนหนังสือด้วยลายมือกันบ้างไหมคะ”

การใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานและการใช้โทรศัพท์มือถือในชีวิตประจำวันอาจทำให้รู้สึกที่เราเขียนหนังสือด้วยลายมือกันน้อยลงกว่าเมื่อก่อน

ในการทำงาน มีหลายคนที่ต้องเขียนรายงานส่งทาง E-mail และเสนอ ไอเดียต่างๆ ฯลฯ ด้วยคอมพิวเตอร์ หรืออาจมีหลายคนที่ไม่โดยส่วนตัวแล้วชอบใช้ฟังก์ชันบันทึกเตือนความจำใน โทรศัพท์มือถือ ดิฉันเองก็เป็นหนึ่งในนั้น

อย่างไรก็ตาม “การพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์และ โทรศัพท์มือถือ” กับ “การเขียนด้วยลายมือ” จะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

แม้ว่าสุดท้ายแล้วจะเขียนออกมาเหมือนกัน แต่ “การใช้ฟังก์ชันของร่างกาย” มีความแตกต่างกัน

เพราะการเขียนด้วยลายมือจะใช้ฟังก์ชันของร่างกายมากกว่า

ถึงแม้ว่าจะคิดเรื่องเดียวกัน แต่ “การเขียนด้วยลายมือ” จะทำให้เราได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าอย่างเต็มที่ ยิ่งมีการใช้ฟังก์ชันต่างๆ ของร่างกาย เราก็จะยิ่งจดจำได้ง่าย เหมือนเป็นการฝังลงไปในจิตใต้สำนึก เช่น ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ต้องใช้การจดศัพท์และท่องจำใช่ไหมคะ ดิฉันเป็นคนญี่ปุ่น ก็ต้องใช้การจดศัพท์และท่องจำในการเรียนภาษาไทยค่ะ

เมื่อถึงเดือนธันวาคมของทุกปี ดิฉันจะเขียนว่าเรารู้สึกอย่างไรกับเวลาที่ผ่านมาไปและในปีต่อไปเราต้องได้ทำอะไรบ้างโดยใช้รูปคำกริยาที่เป็นอดีต โดยเขียนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า 1 ปี ถ้าเขียนในเดือนธันวาคม 2561 จะเขียนเกี่ยวกับวันที่ 31 ธันวาคม 2562 และในเดือนธันวาคม 2562 จะเขียนเกี่ยวกับวันที่ 31 ธันวาคม 2563 และเมื่อย้อนกลับไปดู จะรู้ว่าสิ่งใดที่ยังทำไม่ได้ แต่ก็เห็นได้ว่า 90% ทำได้แล้ว

ในขณะที่เขียนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (อีก 1 ปีข้างหน้า) ดิฉันกำลังมองมาที่ปัจจุบันจากมุมมองในอนาคต ซึ่งถือว่าเป็น “การวางแผน” แล้ว

น่าแปลกที่การพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ ไม่มีส่วนที่สำคัญเหมือนการเขียนด้วยลายมือ

ทำไมไม่ลองกลับมา “เขียนด้วยลายมือ” กันดูล่ะคะ มาลองดูให้เห็นกับตาตัวเองว่ามีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นบ้าง

ดิฉันหวังว่าเรื่องนี้จะประโยชน์ต่อทุกท่านนะคะ